

Wzrosty

[20/3 5'2.]

929

Moją drogą (elucio
Lit. Fr. 13°, odbratem
dopiero wesoły! Piersi
i cześć na mię lit. do
B. J. - Ja cześć i rękę mi
Judica swym przytaczam
bruneli. - Nie tracę więc
chwili i porytam. Piersi
jak bym był przy was,
aby się uwolnić od potrzeby
mówienia tu o tem, i
[podoblebiam sobie że was
Artyf. rany do krym na-
pisał że mnie zna osobicie,
a nawet przewidzi że
jesteś u mnie od dawna i
jako gościnę Syn korioła.
On będzie wiedział czy potrzeb.
iudicium o jakiej formie
mojej w tym charakterze,
żeby skłonić B. J. do powołania
do procy mojej. Gdyby sędzi

ze się to przyda, ~~o czasie~~ że
 bez tego rzecz by była mniej
 pewną, — to moje nadmienienie
 o mojej bytności w Turcji 1849.
 kiedy Jan Bem swym przyśladem
 o mało nie poizgrzył w płamach
 a ja mojem staraniem utrzyma-
 tem w wierze znaszę listy
 rodatów pogożonych w niedo-
 statku i zagwoźdźnych podobie-
 stwem wydarzeń ich przez
 Austrję i Moskwę z ręką
 goziunych Turków. Wistocie,
 ja sam pisałem do C. J., nie
 znalazłem innego powodu mojego
 usprawiedliwie ~~całkowicie~~ moji
 zdanie, jak, że całe życie
 poświęciłem Stambule Bazar
 i Oryentowi, dopiero w
 późnych latach myślałem o
 małżeństwie i nie mogłem
 przebiec. Koniecznie wszyst-
 uwarai rzecz ze strony tyłko
mlodney. porwał na dyspensę

kiedy jest potrzebna
 mlodney Janie — na ustalenie
 jej tu. Wistotem dobre
 w rozmowie z Annoussen,
 że wnicarstwo o mojem
 wyhledie na wiel trija
 i na trudności dla niego
 uspatrenia innego okucia
 obudrat w innym obujstwie,
 i prawie śmiech. Tu prewie-
 ten a nie inny bydl' moji
 powód do dyspensy. Janie,
 pewno, mnie by nie potrzebe-
 wala, chyba jedynie że mnie
 kocha. Wijsz truba obudria
 Turkawoi' C. J. na mnie.
 Ja wysnajs si nie nie nie
 na nią zaręczysz. Fakie wanie
 AdBpa wiele by pomogło
 reury — jeżeli jest waplino?
 kad ingo.] —
 Mamy konary i de. Lorky.
 Jutro napiszę do Janie.
 Dni tyłko reurli jej całej

88
i dźwięki jej łut. -
Ależ nieważce. Chęć
wiedzieć jej pisma, jej myśli,
jej dźwięk, jej kochanie.
Sierżant ja i siebie i
moją kuzynę. Długo. Bóg
i zdrowy! Gdybyście mogli
iść razem do Izji! - Ja bym
tam wypadł na drugi pas.
Potem by Fatwicz było creba,
jerich by bruba!
Wyjechał bym stąd nitę do
Tislemont - nikt by nie
wiedział